

Брой 117

Излиза всѣки вторникъ

АБОНАМЕНТЪ: 40 лва.

Броя — 1 лв.

РЕДАКТИРА КОМИТЕТЪ

Гл. редакторъ: ХР. ХАРАЛАМБИЕВЪ

НОВАТА ДЪРЖАВА

Нужно е преди всичко, за новата държава, да се утвърди нов политически дух, за да могат да се развият свободно и спокойно културните и спокойни културни сили. Новата политическа държава да бъде дѣло, което преразвива живота, а не да бъде на партийна пропаганда и политически интереси на пропаганди, които в полето на слуха, се огласяват с създаването на кредитни институции, с прехвърлянето и класовото организиране на интелигенцията. Политиката винаги трябва да се корени в един дълбоко, в сродничеството на който мироглед трябва да се държавата.

Новата държава е реакция срещу стария и униформен бюрократ, срещу либерална от всякаква жизненост социализъм и който в края на краищата си остава една доктрина, без никаква пламенна основа. Новата държава трябва да се корени в силите на народа, субстанцията. Новата държава, каквато е днешна Германия, се явява като неопределен гений, който въвежда висшата национална воля в който означава, че народът е напълнил една положителна и безусловна опора, на която може винаги да се облеже, за да може въобще да съществува. Новата държава е юношеска и божествена, която няма нищо общо с по-

сегашната държава, немощна и условна, която се издига и пада заедно с партията, която се отъждествява с нея. Новата (националната) държава е проява и синтез на нравствения живот.

Тя стои надъ всѣкакви словесни различия, надъ временни интриги, стои надъ всѣка отделна личност, бди като страж надъ родителите, недосѣгаема, всевластна, всеизкупваща.

Отива си, няма вече съмнение, държавата на масовия човек, на демократизма, който е бил и си остава като уводъ на унищожително дѣло на международния социализъм и анархизъм. Демократичната държава, като заличава дистанцията в обществения порядък, отожествява личното с безличното. Мислейки, че създава, тя разрушава.

Личността в демократичната държава не представлява нищо друго, освен един политически и социален мумер.

Новата държава изхожда от един нов мироглед и предполага вътрешната и външната дисциплина на личността. Тази държава изисква мъжественост: тя не е за мъничките и дребните, които не могат да се отделят от себе си и не виждат нищо в далечината.

М. Пенковъ.

Шуменъ безшумно твори.

Едно голѣмо културно дѣло реализирано. Откриване градската омнибусна служба. Обл. Дир. и Кмета на града поздравяват шуменци за проявената им обществена солидарност.

Шуменъ е щастливъ да се сдобие съ още една голѣма културна придобивка — градската омнибусна служба. За откриването на последната бѣ изготвено скромно тържество.

Сутринта на 28 т. м. на бул. „Царица Йоанна“ срѣщу общинската сграда се отслужиха водосвѣтъ отъ свещ. Ив. Дочевъ. На тържеството присъствуваха обл. дир. г. Ст. Пеневъ, кмета на града г. Хр. Хараламбиевъ, полковниците г. г. Димитровъ, Банчевъ и Кръстевъ, пом. кмета г. Н. Шамарджиевъ, шефове на учреждения, видни шуменски граждани и много народъ. Всички съ нескривано възхищение се любуваха на двата голѣми омнибуса обикчени съ цѣтя и триколовни ленти, които очакваха прерязването на лентата за да тръгнатъ по широките градски булеварди.

Свещ. Дочевъ поръси съ свещена вода новите омнибуси, следъ което кмета г. Хараламбиевъ съ хубаво слово подчерта значението на тая голѣма културна придобивка за града, чието реализиране е плодъ на солидарността на шуменското гражданство. Стариият градъ Шуменъ съ своето историческо минало винаги се е стремилъ да догони въ културно и стопанско отношение другите по-голѣми наши градове. Нека тази придобивка да носи радостъ и щастие на шуменци.

Областниятъ директоръ г. Ст. Пеневъ преди да пререже лентата произнесе кратко, но съдържателно слово, въ което съ хубави фрази изтъкна вродената обществена солидарност на шуменци, като плодъ на която сж изникнали много културни и стопански придобивки ползвайки шуменското гражданство и спомогнали за неспирния възходъ на родния им градъ. Благодарение на това силно проявено обществено чувство на шуменци, скоро въ тѣхния градъ ще се издигнатъ монументални сгради на Гара, Административната палата и издигналитъ се вече такива сгради на обл. инженерна палата, пощенската палата, данъчната и др. които красятъ хубавият градъ Шуменъ.

Г-нъ Пеневъ поздрави всич-

Справки за вестника могат да се правят по телефонъ № 20

отъ другъ. Прощавайте другари, простете учители! Нейнитъ искрени думи извикаха много сълзи. Бурните ръкоплѣскания бѣха изразъ на чувствата. Тя поднесе прекрасни вѣнци отъ живи цѣтя на г. Директора и на г. Давидовъ. И двамата останаха трогнати и сърдечно благодариха.

Мл. Даскаловъ

Изъ живота на общината

Преди нѣколко дена по случай заминаването на досегашния началник на техническото отделение при шуменската градска община г. инж. Трифоновъ, се събраха на чаша бира чиновниците отъ техн. отделение при общината.

Прозъ време на изпращането г. Хараламбиевъ съ топли думи благодари на г. инж. Трифоновъ за положенитъ му грижи по отношение благоустройственитъ мѣроприятия на общината, и му поднесе скроенъ даръ еднъ златенъ пръстенъ съ инициалитъ на Ш. Г. О.

Последниятъ сжщо изказа задоволството си отъ ценното съдействие на г. кмета и сътрудничеството на чин. при техн. отделение, съ чийто общи усилия можаха да бждатъ реализирани много благоустройствени мѣроприятия въ нашия градъ.

Г-нъ инж. Трифоновъ се премѣства за н-къ на техн. отд. при Горна-Орѣховската гр. община.

Пожелаваме му ползотворна работа.

Писат. Л. Паспалеевъ въ Шуменъ

Пребивава преди нѣколко дена въ града ни писателятъ г. Леонидъ Паспалеевъ и гл. редакторъ на в-къ „Правда“ (Сливенъ) г. Ив. Димитровъ. Въ разговоръ съ г. Паспалеевъ научихме, че напоследъкъ работи върху най-новата си драма „Петролъ“, която скоро ще бжде завършена и въ началото на ноември театраленъ салонъ ще бжде поставена за първи пътъ на бургазска сцена. Драмата на г. Паспалеевъ третира съвремененъ сюжетъ.

П. Р.

Разсѣждение предъ Бѣлия домъ при 40° на сѣнка

Отъ Трефешевъ

Рузвелтъ: Е кажи сега, има ли поне нѣкъде нѣкаква надежда за успѣхъ.

Чърчилъ: (задъхвайки се отъ жегата) Дяволъ да го вземе и тукъ това слънце не ми дава мира и умътъ ми нищо не побира.

Годишниятъ утръ на основнитъ училища въ Шуменъ

На 21 юний т. г. недѣля основнитъ училища въ градъ Шуменъ имаха годишното си утръ. Отъ рано въ всички училища деца и родители радостно бързаха да заематъ мѣста. Дошлитъ по-късно трѣбваше да стоягъ на крака, или надничатъ отъ вѣнъ. Утрата се проведе добре, изпълнителитъ бѣха въодушевени, слушателитъ възторжено ги посрѣщаха.

На утрото въ Образцовата прогимназия при Опитния педагогически институтъ присъствуваха бившиятъ дългогодишенъ директоръ на института прогимназията г. Петъръ Давидовъ и бившия преподавателъ г. Димитъръ Тюлевъ. Мало бѣ—двамата побелѣли средъ младитъ!

Изнесоха се пѣсни, декламации, мелодекламации, прочетоха се впечатления отъ разни случаи — свободни съчинения на ученици, които правятъ чест на учители, на ученици, на родители. Не веднажъ слушателитъ биваха съ овлажнени очи, вживѣваха се въ онова, което се предаваше.

Въ края директорътъ на институтъ и прогимназията г. Богданъ Радусевъ даде отъметъ за дейността на прогимназията презъ годината. Съ

радостъ се отбелязва, че презъ годината сж положени свѣрхъ усилия върху успѣха и поведението и постиженията сж на лице. Успѣхътъ добъръ, поведението примѣрно. Подпомогнати сж крайно беднитъ, до колкото възможноститъ сж позволили.

Съ особена радостъ г. Радусевъ покани г. Давидовъ да раздаде свидетелствата за завършенъ прогимназиаленъ курсъ. Г-нъ Давидовъ силно развълнуванъ каза напжствени думи къмъ завършващитъ курса на прогимназията и къмъ ония, които още оставатъ въ нея. Раздаде свидетелствата, като всѣкому каза по блага дума. Ученицитъ видяха трогнати, смилано целуваха ръка на г. Давидова, а следъ това на г. директора.

Ученичката Искра Иванова Савчева—отъ името на завършващитъ прогимназията благодариха на г. г. директоръ, учители и родители за положенитъ грижи по тѣхната подготовка тукъ. Чувствува се разликата между ония свенливи дечица преди три години и насъ завършващитъ днесъ. Тая разлика се дължи изключително на непосилния трудъ на учителитъ. Ние вече се раздѣляме за винаги единъ

Кр. Зелковъ.

Христо Ботьовъ актьоръ въ театъра на Войниковъ.

Малцина може би знаят, че нашия голѣмъ поетъ и пламененъ революционеръ, Христо Ботьовъ, е билъ и актьоръ. Въ своя краткъ но чутювенъ животъ, съ присъщия си темпераментъ и любознателностъ той не останалъ чуждъ и къмъ зараждащия се по онова време български театъръ. Това никакъ не е чудно, като се има предъ видъ, че дѣлото на театъра тогава е обхващало идеитъ на възраждането и е било услуга на борбата на българския народъ борба за която Ботьовъ е служилъ всеотдайно и за която завършилъ своя земенъ животъ.

Наистина, този необикновенъ и вѣчно неспокоенъ човѣкъ, изпитавъ разочарование отъ първитъ крачки на новата рожба на българскитъ възрожденци. На какво се дължи това? На първо мѣсто, защото Ботьовъ разбира, че въ този си видъ и съдържание, театърътъ ще може да бжде, „училище за народа“, както той го определя въ своя „Будилникъ“. Това становище се дължало на неговитъ идейни разбирания за срѣдствата и начинитъ за постигане на свободата, поради които както знаемъ, Ботьовъ влиза често въ конфликтъ съ нѣкои дейци отъ оная бурна епоха.

Фактъ е, че първитъ наши дейци въ областта на драматургията, и театъра не сж задоволявали съ своята дейностъ разбиранията на Ботьовъ. Навѣдвали сж се много драматисти, чиито случайни опити сж били подъ всѣка критика. Тѣ безспорно не сж могли да се поправятъ на Ботьовъ, който е притежавалъ здравъ усетъ за хубавото и смисленото. По тая причина, мнозина отъ тѣхъ, често пѣти много заслужено сж попадали подъ острото и сатирично перо на Ботьовъ.

Малко и оскѣдни сж сведенията за дейността на Ботьовъ като актьоръ. Знае се обаче, че той се е проявилъ като такъвъ, единствено въ трупата на Войниковъ. Нито единия, нито другия сж оставили нѣкакви спомени за това въ своитъ писания. Засега само отъ Захари Стояновъ научаваме нѣкои подробности за „театралната дейностъ“ на този голѣмъ нашъ революционеръ. Сжщата дата отъ запознаването на Ботьовъ съ Войниковъ въ Браила, всрѣдъ срѣда на емигрантитъ — хжшове. Това е станало на 1867 год. презъ месецъ октомврий. На тая година Ботьовъ минава презъ Браила на пѣтъ за Русия, кждето за втори пѣтъ го изпраща баща му — даскалъ Петко, за да продължи образованието си. Тукъ той попада между хжшове,гъ, увелича се и пламва въ тѣхната бунтарска срѣда и дава просторъ на

негодуванието си противъ тираниитъ, което въ Калѣферъ едвамъ е потискалъ. Тукъ въ Браила, Ботьовъ поема своя истински жизненъ пѣтъ, тукъ той взема решение „да се прости веднѣжъ за винаги и съ университетъ и съ учение, и съ родители и родници, и да стане хайдутинъ“.

Намѣрилъ задушевностъ и отзивчивостъ между хжшове, той дружалъ изключително съ тѣхъ, като отбѣгвалъ българската интелигенция въ Браила. Съ хжшове,гъ той пропилява малкото жѣлтици, които баща му дава за пѣтъ и следване Зимата, обаче, дошла и приятелитъ му се прѣснали да зимуватъ изъ околноститъ на града и другаде, кой слуга кой пазачъ и Ботьовъ, на когото не прилѣгали тия работи, останалъ самъ въ Браила. По това именно време той се вѣдѣлъ принуденъ да влѣзе въ контактъ съ бѣлг. интелигенция въ града. Това отбѣлѣзва и Киро Тулешковъ, който среща Ботьовъ въ началото на зимата, въ печатницата на дѣдо Паричкова, като коректоръ на на в-къ „Дунавска зора“, редактиранъ тогава отъ Добри Войниковъ. Ботьовъ, поради своя неспокоенъ духъ не останалъ дълго на тая работа. На това негово запознаване, обаче, съ Войникова се дължи и участието му въ театъра, който предната година е започналъ дейността си въ Браила.

„По онова време, пише Захари Стояновъ, на нашето възрождане, театралнитъ представления бѣха на мода, както въ самата България, така и въ Ромъния. На тѣхъ се стичаха мало а голѣмо, старо и младо, сиромашко и богато. Тѣ бѣха за насъ българитъ като нѣкое новооткрытие. Криво-лѣво презъ купъ за грошъ, въ зданието на училището, завеса отъ черга, оркестъръ — цигулари или кавали, актьоритъ — учители, актриситъ — нѣкой 25 годишенъ бабаджанъ, освѣтление отъ лоени свещи — ето ги театъръ. Гръмъ — той най-много се нравеше, вѣкъ, учудване задоволение и пр. Представлението на пиеси като „Изгубена Станка“, „Покръщение на Преславския дворъ“, „Геновеа“ и др., бѣха действително народна школа въ тѣзи времена. Душата на българската драма и театъръ живѣеше въ Ромъния въ Браила. Той бѣше Добри Войниковъ“.

Изглежда че Ботьовъ е влѣзалъ съ жаръ въ театрална атмосфера. Както отбѣлѣзва Зах. Стояновъ, театр, представления сж давали храма на неговия неспокоенъ духъ, а независимо отъ това, тѣ сж му създали голѣма популярностъ между емиграцията и гражданството на Браила. Така презъ юлий на 1868 г., ко-

25 годишния юбилей на Шуменското д-ство „Българска старина“

На 27 т. м. въ историческото мѣсто Плиска се състоя годишното събрание на Шум. арх. д-ство „Българска старина“ и чествуване 25 години отъ неговото основаване. Отслужиха се водосвѣтъ, на който присѣтствуваха предс. д-ството г. Силвстриевъ, Д-ръ Велковъ, директора на Държавния музей — София, подпр. на д-ството г. Давидовъ и много гости

както и членове на д-ството. Следъ водосвѣтъ секр. на д-ството г. Ив. Молловъ даде отчетъ за дейността на д-ството подчертавайки радостния фактъ, че наедно съ 25 годишния юбилей на д-ството се полага основния камѣка и на музея при Плиска.

Говори сжщо и г. Симеоновъ. Накрая се преизбра старото настоятелство.

СЪОБЩЕНИЯ

отъ дирекциитъ на шуменската мъжка гимназия „Василъ Друмевъ“ и шуменската девическа гимназия „Нанчо Поповичъ“.

I. Въ изпълнение на окр. № 5144 отъ 24. IV т. г. т. 4 на Министерството на народното просвѣщение съобщаваме: записването на ученицитъ ще стане отъ 5 до 10 юлий т. г. включително. Тѣзи отъ тѣхъ, които поради особенни материални затруднения не сж въ състояние да си платятъ таксата сж длѣжни въ сжщия срокъ да подадатъ заявление до директора, че желаятъ да бждатъ записани, като се задѣлжаватъ да внесатъ таксата най-късно до 15. IX 1942 год.

Тѣзи, които най-късно до 10. VII т. г. не подадатъ заявление за записване и тѣзи, на които молбитъ не се уважатъ за отлагане записването имъ, нѣма въ никой случай да бждатъ записани по-късно.

II. Съгласно окр. № 8766 отъ 12. VI т. г. на Министерството на народното просвѣщение.

1. Поправителнитъ изпити за осмюкласницитъ ще се произведатъ на 17 и 18 августъ т. г.

2. Писменитъ зрѣлостни изпити започватъ на 20 августъ т. г.

3. Зрѣлостнитъ изпити ще приключатъ на 2 септемврий, а зрѣлостнитъ свидетелства да бждатъ раздадени на 4 септемврий т. г.

4. Заявления за допускане на зрѣлостенъ изпитъ се подаватъ: за тия които нѣматъ поправителенъ изпитъ за осми класъ най-късно до 10. VIII, а тия, които ще правятъ поправителенъ изпитъ за VIII кл. — до 18. августъ т. г.

III. Съобщава се, че съгласно окр. № 8972 отъ 17. VI т. г. на Министерството на народната просвѣта, ученицитъ отъ VIII полукласически класъ, които оставатъ да повтарятъ класа, ще бждатъ записани въ VIII реаленъ класъ направо, безъ никакъвъ изпитъ.

IV. На основание окр. № 8414 отъ 9. VI т. г. на Министерството на народното просвѣщение ученици, които постѣпватъ въ IV кл. на гимназиитъ, могатъ да изучаватъ оня чуждъ езикъ, който пожелаятъ, независимо отъ това, кой езикъ сж изучавали въ прогимназията.

Смѣна на чуждия езикъ, следъ като е почнала учебната година, не се позволява.

Отъ Дирекцията.

гато Браилскитъ власти търсили да арестуватъ дѣдо Жельо и другитъ другари на Х. Димитъръ, Ботьовъ се отървалъ благодарение на дългитъ си

коси и като казалъ „че е членъ на бѣлгар. театрална труппа подъ директорството на професоръ Войниковъ“

(следва)

Краятъ на учебната година

въ II прог. „П. Воловъ“
На 21 т. м., недѣля, краятъ на учебната 1941/1942 учебна година въ всички основни лица въ града се устрѣтъ тържествени утѣра, на се раздадохъ удостовѣрнитъ книжкитъ и свидетелствата ученицитъ.

На годишното утро на прогимназия „П. Воловъ“ роено въ гимнастическия лонъ на училището, директорътъ на прогимназията г. Михайловъ, предъ препѣлнитъ отъ родители салонъ даде дробенъ отчетъ за изтеклата 1941/1942 учебна година, накрая з а б е л е ж и, въпрѣки труднитъ условия, които е работено, успѣхъ, добъръ. Съ хубаво наизидно слово г. Директорътъ напѣтствия на ученицитъ токласници, които завършихъ курса на прогимназиалното образование и имъ пожела успѣхъ въ училище и животъ. Отъ страна на ученицитъ, ученичката Росица С. Пийкова благодари на директора прочувствени слова, за грижитъ положени отъ него и учителитъ при прогимназията, то въ знакъ на благодарностъ му поднесе въ разкошъ букетъ отъ живи цвѣта.

Раздадохъ се дипломитъ наградитъ на ученицитъ токласници. Дадохъ се на ученика награди въ книги отъ бѣлгарски автори съ разкошъ подвързия и надписъ. Сумитъ сж отпуснати отъ Родит. уч. комитетъ при прогимназията.

Парични награди се раздадохъ на следнитъ ученици:

1. Отъ фонда „Павелъ Димка Байнови“, увеличенъ презъ тая учебна година отъ 50,000 на 100,000 лева, се дадохъ награди на 2 ученика елиитъ отъ I-ва и II-ра прогимназия по 1000 лева. Отъ II-ра прогимназия се даде награда на Зорка Ив. Йорданова, която се явила на цѣлъ изпитъ и получава дипломъ съ пѣлно отличие (6).

2. Отъ фонда „Софка Хараланова“ на сума 50,000 лева, основанъ презъ тая учебна година—месецъ мартъ, се дадохъ награда на Веска М. Георгиева, Зоица Ст. Генова и Марика Ат. Атанасова.

Понеже и отъ двата фонда лихвитъ имъ сж били малко дарителитъ г. г. П. Байновъ и Велчо Харалановъ, братъ на покойната Софка Хараланова сж дали по 2000 лв. отъ ржжитъ.

Отъ страна на чит. „Арх. Михаилъ“ г. Д-ръ Медникаровъ председателъ на настоятелството даде 500 лева на ученика Ангелъ Вълчевъ Ангеловъ, дѣте на бедни родители но пѣмѣренъ и трудолюбивъ ученикъ отъ III кл.

Учителското тѣло при прогимназията сѣрдечно благодаритъ на дарителитъ и имъ пожелава здраве и животъ, все така да бждатъ щедри подпомагатъ беднитъ трудолюбиви ученици.

Изграждане на нравствено и обществена ценна личностъ

(сказка отъ Цв. Петковъ, инс екторъ по философия).

(Продължение отъ брой 116).

Рѣдко се питатъ мъжетъ или женитъ, дали ще създадатъ една по-висша човѣшка раса.

Второто условие, което създава личността, това сж вѣщественитъ, материалнитъ условия. Още Платонъ изтъква, че мизерията и нищетата озвѣрчаватъ хората, а голѣмото богатство ги развърщава, затова, ако проучимъ нашия животъ ще видимъ, че тия, които сж се издигнали, не сж били много богати, нито пѣкъ мизерствуващи, защото мизерията не дава възможностъ на хората да се развиватъ. Освалдъ, като разглеждалъ живота на великитъ хора, казва, че Холмолтъ се родилъ толкова неджавъ, че бждещия великъ човѣкъ би умрѣлъ за нѣ-

колко деня, ако той не се бѣше родилъ въ семейството на гимназиаленъ учителъ, който ще има срѣдства да се грижи за своя синъ десетина години. Следъ това той се поправя напълно. Това важи не само за Хилмхолта, а за всѣко дете. Ако тѣзи нѣща ни сж понятни да създадемъ условия на детето, можемъ да очакваме достатъчно добра личностъ. Но тия условия не сж достатъчни. Трето условие е благоприятната духовна срѣда. Преди години, като бѣхъ въ една отъ Софийскитъ гимназии, имаше единъ ученикъ, който до осми класъ имаше успѣхъ между 5 и 6, а въ осми класъ получи тройки, дори и двойки. Проучихъ въпроса. Момчето при-

зна: Досега обичахъ много своитъ родители, но отъ известно време тѣ сж въ разводъ и разиграватъ помежду си такива сцени, каквито не сжмъ подозиралъ. За мене животътъ загуби смисълъ, когато тия мои най-близки хора се каратъ. Азъ не мога да работя. Каквото и да правя, нѣма да имамъ онзи успѣхъ, който имахъ досега. Човѣкъ въ такава срѣда, въ която има разпри и глупости, не може да стане истинска личностъ, защото срѣдата го потиска. Въ Парижъ умрѣла една жена, която оставила единъ дневникъ. Въ него тя пише, че ходила въ Мадридъ и гледала борби съ бикове. И следъ това не само, че не чувствувала отвѣрщение къмъ тия борби, както въ началото, но искала да убива, но не вече животни, а хора. Когато човѣкъ попадне въ

такава срѣда, у него се пробуждатъ желаня и стремежи къмъ дивото, да нѣма нищо общо съ свѣта и съ културата.

Колкото по-голѣмо е образованието на родителитъ, на близкитъ, между които живѣе, толкова по-вече полза ще има и толкова по-ценна личностъ ще бжде. И нашиятъ народъ залѣга да даде образование на своитъ деца. Че наистина образованието е условие за издигане на личността, имаме данни, наши и чужди. Много швейцарски учени изучаватъ представителитъ на френската култура отъ XIII до XVIII и XIX в. и установяватъ, че тѣ сж добили най-високото за времето си образование. Азъ проучихъ всички наши хора отъ Кирилъ и Методия до днесъ, какво образование сж имали. Тия данни показватъ, че всички наши видни хора сж добили ви-

сше образование. Мнозинството отъ нашитъ хора сж съ висше образование. Тѣ предпоставятъ 80% — съ срѣдно образование сж 15%, а оналитъ 4—5% сж самоуки. Иматъ прогимназиално образование, но тѣ сж хора, които сж работили надъ себе си. Така единъ нашъ общественикъ е имелъ третокласно образование, но още отъ малкъ взема торбата и отива въ Швейцария, кждето работи и се учи и добива една култура, която нѣма у мнозинството които сж завършили почитанитъ училища. Образованието е едно условие, безъ което вѣкъ не може да стане истинска ценна личностъ, но то не значи, че тия условия сж достатъчни.

Четвърто условия сж личнитъ условия. Личността се ражда готова. Ако това би

Доналов — агрономъ

Повече стопанска самодейност

Нашите земеделски стопани доста любознателни и следи с внимание всяко нововъведение, което възнамирава прокарва държавата чрез стопански мѣроприятия. Когато самата държавна казна взема въ ржцетъ си адитъ на стопанисването и земеделството, изпълнителитъ именно мѣроприятия, които динскитъ практически земеделски отстъпватъ малко на нѣкакъ на държавната казна въ стопансвата. А тѣкати изпълнителни и практично дейни сили могатъ да работятъ незамѣними помощници и съратници въ стопанско-икономични обрания.

Знаестни сж стопанскитъ сили на ентузиазираниите земеделски стопани въ нѣколко мѣста понаше, напр., въ кооперационното обработване на земи. Самодейността на самитъ стопани направиха възможно да приложатъ на дѣло до нови, съвременни методи на модерно стопанисване, зото и държавата тѣмко да насажда, чрезъ насъщения и помощи.

Знае именно частна стопанска самодейностъ може да волетвори и много други работи и належащи инициативи, които сж отъ значе- за напредъка на земедел- то производство. Този духъ стопанско творчество трѣб- за се подкрепя и усилюва добротъвѣстнитъ стопански ачи.

Знае държавата ржководи

стопанисването, тя контролира всички сезонни работи на земеделскитъ стопани, нарежда изпълнението имъ да става точно и своевременно, определя наряди, изобщо урежда разпредѣлването на продуктитъ и пласирането на излишците отъ цѣлото производство.

Но следъ омиротворяването пакъ ще се изоставятъ тия временни методи на ржководено стопанисване, монополитъ ще изчезнатъ или ще се преобразятъ, ще добиятъ една по-друга форма, — но дейността на стопанскитъ труженици винаги ще движатъ възхода на производство и ще търсятъ нови насоки за рационализирането му. Защото самиятъ самодеенъ стопанинъ е душата на земе- стопанското предприятие, много по-сложно, по-трудно овладявано и по-мудно въ ходъ си къмъ усъвършенстване, отколкото индустриалното такова, което е механизировано.

Нашиятъ селски стопанинъ, въпрѣки пословната му трудо- любивостъ, не е направилъ голѣмъ успѣхъ въ подсобрание на своето занятие, поради това главно, че той не е умѣлъ да възприеме модернитъ методи за едно рационално и интензивно стопанисване. И това е било най-голѣмата прѣчка да се засили неговата стопанска самодейностъ, но днесъ му се посочва отъ държавата правия и вѣренъ пътъ къмъ това — и той осъзнава вече добре своята стопанска значимостъ, като самодеенъ и просвѣтенъ творецъ и обновител на стопанството.

СПИСЪКЪ

на дарителитъ за пострадалитъ отъ наводнението Видинци.

Продължение отъ брой 116.

Атанасъ Димитровъ и братъ	500 лв.
Веселинъ М. Моловъ	500 "
Живко Дѣлчевъ	1000 "
Иванъ Григоръ Рошевъ	500 "
Павелъ Байновъ и Димитъръ Ранчевъ	2000 "
Д-ръ Медникаровъ	1000 "
Мустафа Токалиевъ	1000 "
Лазаръ Арнаудовъ	500 "
Василь Кършевъ	500 "
Д-ръ Сърмовъ	500 "
Хаймъ Исакъ Бехаръ и братъ	1000 "
Борисъ Тютюнджиевъ	2000 "
Мелница „Шуменъ“	1500 "
Георги Каранфиловъ и синове	500 "
Кооперация „Св. Трифонъ“	500 "
Чиновницитъ при Шум. Популярна Банка	940 "
Българско Акционерно Пивоварно дружество	60000 "
Чешмеджиевъ и Балтаджиевъ	1000 "
Учителитъ и ученицитъ отъ Турската дух. гимн.	4500 "
Войницитъ на нестр. взводъ 7 доп. дружина	840 "
Гимнастическо дружество „Юнакъ Крумъ“	1630 "
Банка „Български кредитъ“	10000 "
Чиновницитъ при Б. Т. Банка — Шуменъ	1200 "
Георги Евтимовъ	1000 "
Автом. шофйорска кооперация „Автокоопъ“	1000 "
Чиновницитъ при Шум. Зем. камара	850 "
Чиновницитъ при Шум. Държавна болница	2175 "
Иванъ Рошевъ	500 "

да стане, ние нѣмаме да имъ нужда отъ нищо. Лич- тѣта се създава по пѣтя на витиетс. Човѣкъ трѣбва да оти надъ себе си. Нашиятъ ари Стояновъ до 18 годи- ата си възраст е билъ овъ и следъ това заработва въ себе си, издига се и ста- адинъ отъ голѣмитъ пред- стители на нашата култура овитъ „Записки по българ- гѣ въстания“ съдържатъ ики страници. Единъ чо- ѣ, който работи надъ себе остава ценна личностъ. Но, да може човѣкъ да полага въми лични усилия, той трѣ- да има идеали и задачи, ойни за една личностъ. Ако нъ човѣкъ постави задачи- на Плюшкина или на Тар- ра, нѣма да постигне нищо. кду личностъ и идеали има имностъ. Човѣкъ си задава ичи и идеали. Паисий не би

останалъ човѣшка личностъ, ако не бѣ си поставилъ за за- дача да напише история. Лев- ски — ако не бѣ си поста- вилъ за задача да организира българския народъ. Веднажъ поставилъ ги, въ името на тѣхъ, човѣкъ е винаги на шрекъ. Ето защо, кажете ми, казваме, на какви идеали слу- жи единъ човѣкъ, и азъ ще ви кажа каква стойностъ има. Колкото по-дребни и по-жалки задачи има човѣкъ, толкова по-жалка личностъ е той. Вли- замъ въ единъ магазинъ и гле- дамъ: съдържательтъ седи и плаче. Питамъ го, какво му се е случило, а той казва, че лѣ- карьтъ му забранилъ да яде месо и да пие вино. Значи, това е катастрофата, казвамъ. Друга храна нали има? Азъ досега, казва, съмъ живѣлъ съ това, сега какво ще правя. Това не е личностъ. Това сж

Околийското комисарство по снабдяването НАРЕЖДА:

Относно ценитъ на дървата за горене

1) Опредѣлятъ се максимал- ни цени на дървата за горене — джбови и букови, франко вагонъ товарна гара, както следва:

Шуменски снабдителенъ районъ:

гара Преславъ — 710 лв. тона
„ Надарево — 690 „ тона
„ Дралфа — 655 „ тона
„ Глогиня — 640 „ тона
„ Мадара — 705 „ тона
„ Злокучене — 705 „ тона
„ Смѣдово — 695 „ тона
„ Бѣлъ брѣгъ — 690 „ тона
„ Жжлъдъ — 675 „ тона
„ Арковна — 675 „ тона
„ Ганчево — 670 „ тона
„ Мурна — 665 „ тона
„ Невша — 680 „ тона

2) Опредѣлятъ се следнитъ мак- симални цени на сухитъ буко- ви и джбови дърва за горене: За гр. ШУМЕНЪ.

Ненарѣзани и ненацепени, ф-ко вагонъ разтоварна гара 830 лв. тона. Ненарѣзани и не- нацепени, ф-ко склада — 915 лв. тона. Нарѣзани и нацепени, ф-ко склада 945 лв. тона.

Въ ценитъ, франко вагонъ разтоварна гара, не сж вклю- чени кантаринина, маневра и разноски по разтоварване на дървата, които сж за смѣтка на купувача.

3) Горнитъ цени се разби- ратъ за дърва сухи 1-го ка- чество, т. е. за буковитъ най- много до 45 килограма и за джбовитъ до 500 кгр. въ про- странственъ кубически метъръ.

Дървата по-тежки отъ гор- нитъ норми, както и долнокаче- ственитъ дърва (кютюци, гни- ли и пр.), да се продаватъ съ 100 лева на тонъ по-евтино отъ опредѣленитъ въ т. т. 1 2 максимални продажни цени.

4) Отъ гаритъ посочени въ настоящата заповѣдъ, могатъ да се доставятъ дърва за го- рене само за консумативнитъ центрове, които райони сж опредѣлени.

Забранява се превозването и доставянето на дърва за го- рене за упоменатитъ консу- мативни центрове отъ други гари, освенъ посоченитъ въ настоящата заповѣдъ.

Опредѣля се цената на оде- колонъ народенъ типъ (брѣ- снарски) 42^о по Гейлюсакъ съ съ минимумъ 25 лева есенция за литъръ, включително бан- дерола, както следва:

Франко фабриката: до 160) лева литъръ, до 85 лева поло- винъ литъръ. На дребно: до 190 лева единъ литъръ, до 100 лева половинъ литъръ.

Забранява се производство- то на одеколонъ народенъ типъ подъ 42^о и на луксозенъ подъ 50^о.

Относно ценитъ на дърве- нитъ вжглища.

Опредѣлятъ се максималнитъ цени на дървенитъ вжглища, както следва:

Въ насипано състояние или човали:

Франко вагонъ товарна га- ра 1 кгр. 350 лв. Франко ва- гонъ разтоварна гара 1 кгр. 410 лв.

На едро 1 кгр. 4.25 лв. На дребно 1 кгр. 5 лв.

Въ пакетчета:

На едро 1 кгр. 4.74 лв. На дребно 1 кгр. 5.50 лв

Горнитъ цени важатъ за всички населени мѣста въ Цар- ството, които сж ж. п. гари на нормални и дековилни линии и за населенитъ мѣста, които сж пристанища.

Сжщитъ цени се разбиратъ за сухи дървени вжглища съ нормална влага 12%.

ШУМЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

Отдѣление мобилизационно

ЗАПОВѢДЬ № 324

гр. Шуменъ, 15 юний 1942 год.

Предвидъ на това, че отъ 20 того започва декларира- нето отъ търговцитъ на едро и дребно, занаятчии, градинари, мандраджии, земеделци и пр. съгласно § § 69, 72, 73 и 85 отъ правилника за прилагане закона за реквизицията, за притежаванитъ отъ тѣхъ: материали, стоки предмети, хра- нителни и фуражни припаси, артикули, принадлежности, всѣкакъвъ едъръ и дребенъ добитъкъ и пр. за да може да се декларира всичко необходимо и за да се избѣгнатъ не- приятноститъ и налагане наказания.

ЗАПОВѢДВАМЪ:

1. Всички търговци на едро и дребно, занаятчии, ман- драджии, градинари, земеделци и пр. да се явятъ въ общи- ната стая № 13 за да получатъ специални декларации, които попълнени да върнатъ въ сжщата стая най-късно до 30 того.

2. Декларациитъ да се попълватъ чисто и четливо, ина- че нѣма да се приематъ.

3. Въ декларациитъ да се покаже точно и всичко, което е упоменато въ нея.

4. Ония, които по-рано сж подали декларации, а пона- стоящемъ не притежаватъ нищо, да се явятъ въ сжщата стая и устно заявятъ това, за да се направи отметка по пар- тидитъ имъ, иначе подлежатъ на глоба.

5. Неподалитъ декларации въ горния срокъ, а така сжщо и ония, които дадатъ невѣрни сведения, ще бждатъ наказани съгласно чл. 25 отъ закона за реквизицията.

пом. Кметъ: (п.) Шамарджиевъ

ВЪРНО, при шуменската градска община

Секретаръ: (п.) Байновъ

СПОРТЪ

Работнически спортенъ клубъ въ Шуменъ

Преди нѣколко дена въ гра- да ни пребивава г-нъ Мотевъ, членъ отъ върховния съветъ на Б. Н. С. Ф., който съ съдей- ствието на мѣстнитъ спортни деятели туриха основитъ на работнически спортенъ клубъ.

По тоя начинъ и шумен- скитъ работници отъ всички индустриални предприятия въ града ни и др. ще иматъ въз- можността да развиватъ по- край свободното си време и спорта, което ще бжде истин- ско развлѣчение въ тѣхнитъ иначе отруденъ животъ.

Футб. мачъ, на 28 т. м. въ игрището на мжжката гимна- зия се игра футболень мачъ между сп. клубове „Кубратъ“ — Попово и „Ханъ Омуртагъ“ — Шуменъ. При добра игра и отъ двата тима мачътъ за- върши съ резултатъ 3:1 — за „Х. Омуртагъ“.

ПРЕОСТЪПВА СЕ

БРЪСНАРСКИ САЛОНЪ - гр. Варна

центъра на града, съ добра клиентела. Добре обзаведенъ салонъ съ течаща вода.

Споразумение:

Славчо Бояджиевъ

„Синия салонъ“ — Шуменъ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Шуменски общински вест

Вестник за стопанското и културно издигане на гр. Шумен

Уредник: П. Рибаров

Официални обявление — 2 лв. кв. см.

Търговеки обяви и други по опоразумение.

Известия за благотворителни цели — безплатно

Изхранването на Япония е напълно осигурено

Въ Япония има земеделски домакинства с по един хектар земя. Малко площ, интензивен труд — голямо производство.

Като се вземе предвид големата гъстота на населението на Япония (154 души на кв. клм.) би следвало да се приеме, че за собственото продоволствие на Япония се явяват трудности.

Действително, задачата пред която се виждаше изправено японското земеделие беше твърде тежка: тя ставаше още по-тежка поради естеството на почвата. Само 26% от площта може да се използва за земеделие. От това следва, че на япония се падат на 100 души 14 хектара използвана площ срещу 27 хектара в Англия и 47 хектара в Германия.

Да се игради на такава основа продоволствието на населението беше възможно само поради особения начин на изхранване на народа и чрез едно интензивизиране до краен предел. Японският народ от земеделските произведения се нуждае почти само от ориз, чието производство в 1939 година прави кржгло 65% от общата стойност на земеделското производство. Напротив, консумацията на зърнени храни едва се забелязва. Сжщо така и употребата на месо, въ сравнение с европейските условия, едва съществува. Следователно за отглеждането на добитъка японецът се нуждае от много малко земя.

Въ Япония господства най-дребното стопанство, което на най-малка площ (за едно земеделско стопанство средно един хектар), чрез най-интензивна работа, дава извънредно голям доход. Така, производството на ориз въ

Япония е процентно около 2 и половина пъти по-голямо отколкото въ Бурма и Холандска Индия. Затова производството на ориз въ Япония задоволява вътрешните нужди на страната. Когато следствие на слаби реколти се почувствава нужда, то вносът от Формоза и Корея е на разположение: тяхното производство на ориз през последните години прави 19% от японското производство.

Днес, съ успехът на японците въ войната за Източна Азия, положението е измънено основно: нуждата от ориз за страната достатъчно се покрива.

Вторият съществено продукт за храна на японското население е риба, добивана 55% от крайбрежията, риболов и 45% от риболов на открито море. Риболовът въ Япония е много малко засяган от военните действия. Сжщо и за останалите хранителни продукти, като захар, чай и др. Нуждата на японца днес е задоволена. Освен това, захар се внася от Формоза и Филипините.

Общото положение въ прехраната на Япония беше досега винаги съвсем благоприятно. Освен това, от години насам Япония води една политика на запасаване. Днес прехраната на Япония е осигурена, защото заветите до сега области, въ тази война, имат достатъчно излишци земеделски произведения. (ИП)

ПЛАТЕТЕ С АБОНАМЕНТА

ХРОНИКА

Горски. Съчищата въ областта започват от 1 септ. т.г. За въ бъдеще от съчищата от горите, след като се задоволят нуждите на местното население, излишните дърва ще се дават на търговците да ги изскаят.

Открит е двумесечен практически горски курс за подготовка на горски стражари.

Занятията се водят въ мъжката гимназия и се посещават от 70 курсисти.

Засадени сж през пролътта въ старите и нови предели на царството 23 милиона широколистни и иглолистни фиданки. Около 30 хиляди декара, по този начин, поройни места сж засадени. Една площ от около 4000 декара заклеветели и опростени нискоствъблени гори сж възобновени. На повече от 6100 кв. километра сж направени укрепителни съоръжения.

Общински. Досегашният н-къ на техн. отделение при Шум. гр. община г. инж. Трифонов си замина за да вземе сжщата служба въ Горна-Ореховска община.

Държ. контролоръ при Шум. гр. община г. Ив. Бабачев е издържал съ мн. добър успех курса за кметове. От явилите се 140 кандидати за кметове единствен г. Бабачев е вземал изпита съ пълна петорка. Поздравяваме го за това му отличие.

Спортни

На състезанията за шафетно бѣгане между тимове на Ш. Д. Гимн. устроени на 27 т. м. въ игрището на мъжката гимназия под ръководството на г. Петров — на I-во място се класира А тимъ, въ който участваха учениците: Елка инж. Стойкова, Ангелия Андреева, Роза Русева и Сийка Каракацева съ постижение 49'4 сек. 4 X 75 м. II-и тимъ Б — Л Керемедчиева, Ив. Матева, Т. Маринова и П. Георгиева съ 49'6 сек.

Дарения У-ският съвет при Шуменската девическа гимназия „Нанчо Папович“ изказва сърдечна благодарност на семейството Д-ръ Ал. Медникаровъ за направеното дарение на гимназията от 20,000 лева.

От горната сума е учреден благотворителен фонд въ памет и на името на покойната им дъщеря „Елена Д-ръ Ал. Медникарова“, от чиито лихви ежегодно ще се дава даръ на една бедна абитуриентка завършила курса на гимназията съ отличен успех и примитно поведение.

Добричкото женско благотворително д-ство „Майчини грижи“ гостува на местното женско бл. д-ство „Родолубие“. Сжщото на 26 т. м. водено от председателката си г-жа Костова — положи вѣнец на паметника на Караджата и паметните плочи на 7 пех. полкъ.

Членките на д-ството от 25 души направиха излети до Мадара, Плиска и Патлейна.

Добричкото женско бл. д-ство „Майчини грижи“ е основано въ 1929 год. и брои 280 членки, които съ собствени средства и други помощи издържат проф. у-ще „Майчини грижи“ въ гр. Добрич.

Членки от дружество „Майчини грижи“ — Добрич, които посетиха града ни, на 26 юний т. г., предъ обѣдъ, разгледаха старопиталището при д-во „Милосърдие“. От уредбата на последното гостите сж останали съ отлични впечатления. Посетителките подариха 240 лв. за един обѣд на питомците. Управата на д-ство „Милосърдие“ благодари на благотворителките, а старците не ще ги забравят въ молитвите си.

ЗА ОМНИБУСНА СЛУЖБА

Разписанието на Шуменската общ. омнибусна служба ще дадемъ въ следния брой. Движението на омнибусна служба започва 6 ч. сутрин до 10 часа вечерта. Като 11 1/2 до 21 1/2 ч.сл. обѣдъ омнибусите спиратъ движението. Въ дѣлни и празд. дни движението на омнибусите е неприкрито.

Откри се лѣтовищен образцовата прогимназия околийски колонии (въ тѣ за с. Митр. Симеонъ) вишето се ръководи от тѣли от образцовата прогимназия.

Занаятчийско

Занаятчийски изяви

Въ града ни от дни се произвеждатъ чиски изпити по шивачество, бръснарство и др.

Интересното е да се лежи, че всички калфи явявали на изпита по шивачеству и сж го завършвали успешно. Изпитите се произвеждатъ от изпитна комисия съ г. Керчевъ и чл. на В. мари г. Константиновъ. Всѣки браншъ по двама стори.

Явили сж се 200 души

Учебната година въ неатчийското училище при чл. на 28 т. м. и се разкнижките на у-ците от г. Здр. Стояновъ, който държ. напътствено слово. Завършватъ успѣшно рия курсъ: 130 у-ка.

Изъ живота на шуменските червенокръстци

Насядали на зелената морава въ красивото подножие на конникъ, младите шуменски червенокръстци и червенокръстци слушатъ вънъ на археолога г. Симеонъ за чутовните подвизи на старите гарски царе.

Следъ двадесетъ и петъ години...

Годините се ниятъ една по една. 1918 год. напустнахъ роденъ кжтъ, за да служа на България, безъ и да помисля, че затолкова дълго се прощавамъ съ родни поля и чукари, съ мѣстото, гдето съмъ прекаралъ свидно детство и юношество. Двадесетъ и петъ години телени мрежи и бункери възприпятстваха да се зърне и посети роденъ кжтъ. Но... сждбата наказва високомерието. Моята родина е вече свободна. И тамъ българскиятъ трибагренникъ гордо се вѣе, плющи и подчертава народността на населението, живѣло двадесетъ и три години въ мъжи и робство.

Два дни влакътъ ме носи, Взорътъ ту сияенъ, ту замисленъ се плъза по поствите, отпразнили погледъ къмъ Вседържителя и чакатъ благодаренъ дъждъ, какъвто действително се излѣ въ последните дни на май и първите дни на юний. Радостъ обве селяка, дълбоката вѣра въ Бога не изчезнала нито за мигъ, намѣри и външенъ изразъ...

Колкото повече приближавамъ до родната земя, толкова сърдцето ми тупти по-бързо.

Настъпва зрачъ. Търся на посока родното мѣсто... Кжсно през нощта следъ дълъгъ уморителенъ пътъ блѣсватъ свѣтлините на Скопие. Блѣсъкътъ маме, вика... Особенъ шемегъ ме обхваща! Какъ ми се иска влакътъ да лѣти, бързо, бързо да стигне тамъ, гдето преди тридесетъ години прекарахъ най-хубавите си, ученическите години!... Мостътъ на Вардара. Ржката неволно се издига и прави кръстъ. Гара Жековъ. Малкиятъ престолъ ни се вижда дълъгъ. Следъ нѣколко минути мощно ура угласява влака и перона на величествената гара Скопие. Пристигаме. Посрещатъ ни. Посрещатъ както се посрещатъ дълго очакванъ братъ. Приветия. Въ стройни редици запасни подофицери съ твърда стъпка събуждатъ нощната тишина. Тамъ надписъ: „Добре дошли скъпи гости“. Гора отъ знамена ни води напредъ. Ето буйните води на Вардара. Каменния мостъ. Тамъ долу негде далече мъждука особена свѣтлина на бѣга на Вардара. Това е лобното мѣсто на Мара Бунева, която презъ 1928 г. изблѣкна на на-

родностно чувство, свали потисника на Родината и съ втори куршумъ прониза юнашкото си сърдце. Гдето е гробътъ ѝ, гдето земята е приютила тленните останки на тая, която остана нетленна въ вѣчността, никой не знай. Но тамъ, на лобното мѣсто презъ време на робство, не една въздишка се е изтървала, не една съзъ се е проронила, не едно проклетие се е отправило къмъ потисника и не една благословия къмъ тая съвременна мъченица свѣтица...

Оставяме дружествените знамена въ канцеларията на Скопското подофицерско дружество „Полковникъ Драгановъ“ и бързае за отмора. Наследния денъ отъ ранини бързае да разгледаме Скопие. Много ново има тукъ, величествени сгради построени отъ потисника, за да даде величественост на Скопие, да представи предъ чуждия свѣтъ потиснатите земни въ блѣсъкъ, безъ да държи сметка за духа, който не се подаде, не се сломи предъ никакви мъжки човѣшки. Азъ бързамъ за познатите мѣста, новата частъ на града, въпрѣки грамадните си здания не ме привлича, зная че тия грамадни здания сж строени съ потъти и кръвта на моите

братя и сетри двадесетъ и три години потискани. Бързамъ за Скопското трето класно и педагогическо училище, което въ турско време даде стотици достойни борци за свободата, което съ достоинство въздигащо и бранеше българското въ Скопие. Отъ края на миналия вѣкъ шумадиецътъ бѣ насочилъ своя погледъ и съ простени и непростени сръдства се мъчеше да превие духа на Петъръ Деляна и да издигне Стефанъ Душанъ, който като потисникъ само десетина години е владѣл, бѣло Скопие и което винаги му се е отплащало съ презрение.

Вървя по дѣсния бѣгъ на Вардара. Виждамъ много стари сгради. Калдарьмените училища пакъ си криволичатъ. Тукъ потисникътъ не е предприемалъ нищо благоустрйоствено. Та и защо ли! Стига, че на каменния мостъ, останалъ още отъ Римско време, по нѣкакво недоразумение прекръстенъ „Душановъ мостъ“, потисникътъ е издигналъ паметници на заробителите на града! Стига, че до сжщия мостъ е издигналъ величествен офицерски домъ, отъ гдето шумадийците сж наблюдавали мъжните води на Вардара и сж мечтали за велика Шума-

дия!... Това стига! Тамъ гдето преди три години стоеше златенъ пистъ на педагогическото лице, днесъ стои само разрушена вратна... свива сърдцето ми. Ето и дитѣ на училището: памет и самото училище. Новата свива сърдцето ми. Тия щени български сгради тисникътъ обръналъ въ ни скадове и победонос германски войски върху върху военните складове хвърлили бомби. Днесъ чатъ съ продънени полуразрушени и неволно викатъ съзъ у насъ въникатъ имъ... Вървя тия две свещени сгради бждатъ оставени тако. Въ ро време тѣ пакъ ще сж мѣстото, което сж имало ди тридесетъ години дникъ на българската та и култура.

Минавамъ моста. Други влачи сърдцето. Тамъ въ квата „Успѣние Пръ Богородици“. Мряморна ква. Съ трепетъ влизамъ знатите стари икони усмихватъ. Нищо ново тукъ. Не, предъ олтаря правена площадка.

Мл. Даскаловъ